Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	4Co/245/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3713209564
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2014:3713209564.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. a.s., so sídlom C. H., D. XXX/X, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou D., s.r.o. so sídlom C., 1. mája XXXX/X proti odporcom: 1/ JUDr. G. Y., bytom H., H. XX, 2/ N. C., bytom C. H., R. XXXX/XX-X, 3/ I. Y., bytom C. C. XXX, všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. N. C. s.r.o., so sídlom C. H., T. A. R. XX/XX, o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26.novembra 2013, č. k. 10C/191/2013-86 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26.novembra 2013, č. k. 10C/191/2013-87 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnuté uznesenie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcom 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 116,92 Eur na účet právneho zástupcu Advokátskej kancelárie JUDr. N. C. s.r.o., so sídlom C. H., T. A. R. XX/XX vedený v Slovenskej sporiteľni, pobočka Považská Bystrica IBAN G do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podal na tamojší súd návrh, ktorým sa domáhal, aby súd povolil obnovu konania sp. zn. 3C 64/2011, ktorý bol vedený pred Okresným súdom Považská Bystrica. Na pojednávaní dňa 26.11.2013 navrhol navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu prerušiť konanie do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Považská Bystrica 6C/191/2013, 6C/192/2013, 8C/192/2013 a 8C/193/2013 z dôvodu procesnej ekonómie. V konaniach Okresného súdu Považská Bystrica 6C/191/2013, 6C/192/2013, 8C/192/2013 a 8C/193/2013 sa Raven a.s. domáha povolenia obnovy konania, ktoré sa týka pozemkov v totožnom areáli, pričom v súčasnosti sa veci nachádzajú na rozhodnutie na odvolacom súde. Podľa názoru súdu nie je dôvod na prerušenia konania, pretože nič nebráni rozhodnutiu o návrhu na povolenie obnovy konania a nie sú preto dané zákonné predpoklady podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. na prerušenie konania. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na obnovu konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/ až 3/ trovy konania 293,79 Eur z titulu trov právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu odporcov 1 až 3. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 1/ N.. G. Y. trovy konania 21,26 Eur z titulu hotových výdavkov, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ M. a.s. podal na tamojší súd návrh, ktorým sa domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. zn.3C 64/2011, a v ktorom konaní rozsudkom č. k. 3C 64/2011-457 zo dňa 13.10.2011 uložil súd spoločnosti M. a.s. povinnosť zaplatiť odporcom 1/ až 3/ každému sumu 4.030 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov. Upriamil pozornosť na konanie vedené pred Okresným súdom v Považskej Bystrici pod sp. zn. 7C/158/2011, v ktorom bol ustanovený Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a podal znalecký posudok č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013,

doručený M. a. s. dňa 03.05 2013, v ktorom stanovil výšku bezdôvodného obohatenia, analogicky cenu nájmu za užívanie pozemkov v C. C. vo výške 1,55 Eur/m2/ročne, teda v podstatne nižšej výške, ako bezdôvodné obohatenie, analogicky cena nájmu stanovená znalkyňou Ing. U. Y. v znaleckom posudku č. 53/2011, na základe záverov ktorého bol M. a.s. v konaní 3C64/2011 zaviazaný zaplatiť prisúdené sumy. Podľa názoru navrhovateľa znalecký posudok č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013 predstavuje novú skutočnosť resp. dôkaz, ktorú bez svojej viny nemohol M. a.s. použiť v pôvodnom konaní, nakoľko navrhoval vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým dokazovaním, čo však Okresný súd nevykonal, pričom táto nová skutočnosť, resp. dôkaz nesporne mohli privoliť pre M. a.s. priaznivejšie rozhodnutie vo veci, čím je podľa navrhovateľ založený právne relevantný dôvod pre obnovu konania. Odporcovia žiadali návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť. Poukázali pritom na rozdielne časové obdobia, pre ktoré boli jednotlivé znalecké posudky vyhotovované a zároveň aj na rozdielnosť nehnuteľností, ktoré boli predmetnom znaleckého skúmania. Uviedli, že znalecký posudok, o ktorý navrhovateľ opiera svoj návrh na obnovu konania, nemá vecnú súvislosť s predmetom konania vedeného pod sp. zn. 3C 64/2011, v čase právoplatného skončenia konania tento posudok neexistoval a preto nie je splnená základná podmienka, a to, že dôkaz bez svojej viny nemohol navrhovateľ v skoršom konaní použiť. Nevyhnutnou vlastnosťou takéhoto dôkazu je totiž jeho existencia. Súd ďalej vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici 3C/178/2011-457 zo dňa 13.10.2011 bola spoločnosť M. a.s. zaviazaná k povinnosti zaplatiť odporcom 1/ až 3/ každému sumu 4030 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy za obdobie od 21.04.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku 3C64/2011-457 zo dňa 13.10.2011 M. a.s. podal odvolanie a rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom potvrdený, a to rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 17Co 365/2011-490 a nadobudol právoplatnosť 19.10.2012. Spoločnosť M. a.s. bola zaviazaná k zaplateniu uvedených súm v prospech odporcov z titulu bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti - parciel zapísaných na LV č. XXXX k. ú. C. C. a to KNC č. XXX/XX, KNC XXX/XX, KNC XXX/XX, KNC XXX/XX, KNC XXX/XX, v ktorých parcelách sú odporcovia podielovými spoluvlastníkmi. Súd pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo záverov znaleckého posudku Ing. U. Y. č. 53/2011, ktorá v ňom vyčíslila všeobecnú cenu nájmu dotknutých pozemkov za žalované obdobie v jednotkovej cene 2,898 Eur/ m2/rok. Súd sa v pôvodnom konaní vysporiadal s námietkami spoločnosti M. a.s., ktoré M. a.s. opieral o znalecké posudky Ing. G. a Ing. H. s tým, že tieto nemajú žiaden zásadný vplyv na rozhodnutie v danom konaní, preto podľa názoru súdu nebol žiaden relevantný dôvod spochybňovať závery vypracovaného znaleckého posudku Ing. U. Y.. Súd v pôvodnom konaní 3C178/2011 nenariadil ani spoločnosť M. a.s. navrhované kontrolné znalecké dokazovanie, pretože znalecké dokazovanie patrí medzi procesné dôkazné prostriedky, ktoré súd hodnotil spolu s ďalšími dôkazmi voľnou úvahou podľa § 132 O.s.p. Súd vzal do úvahy logickú stavbu znaleckého posudku Ing. U. Y., jeho dostatočnú presvedčivosť a dostatočné ozrejmenie skutkových okolností, na ktorých posúdenie boli potrebné odborné znalosti a skúsenosti. Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013, ktorý bol vypracovaný v konaní sp. zn.7C 158/2011, a ktorý k návrhu na obnovu konania predložil navrhovateľ M. a.s. ako novú skutočnosť resp. dôkaz, o ktorú opieral dôvod obnovy konania. Zo znaleckého posudku č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013 súd zistil, že Ústav súdneho inžinierstva v ňom ustálil všeobecnú hodnotu časti pozemku parcela KNE XXX k. ú. C. C. /časť umiestnenú v oplotenom areáli spoločnosti M. a.s./ v období od 19.10.2009 do 19.10.2011 v sume 30.300 Eur a výšku ročného nájmu za 1m2 pozemku parcely č. KNE XXX k. ú. C. C. /časti umiestnenej v oplotenom areáli spoločnosti M. a.s./ v období od 19.10.2009 do 19.10.2011 v sume 1,551 Eur/m2/rok. Ďalej súd uviedol, že predpokladom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je aby, dôkazy, ktoré tu v dobe pôvodného rozhodovania už existovali, nemohol účastník použiť bez svojej viny. Súd zdôrazňuje, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy uvedené v ods. 1 písm. a/ museli existovať v čase vydania rozsudku. Použitie dôkazu zo strany účastníka spočíva v tom, či účastník splnil zákonom mu uloženú povinnosť prispieť k tomu, aby bol dosiahnutý účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne označí všetky potrebné dôkazné prostriedky. Okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie neznamená možnosť alebo nemožnosť účastníka použiť dôkazy v konaní. Pri inom výklade znenia, obsahu a účelu ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. by sa totiž cestou obnovy konania mohol domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každý účastník, ktorého dôkazným návrhom nebolo vyhovené, pretože súd tieto dôkazy nepokladal za rozhodujúce a preto ich nevykonal. Bez ohľadu na to, či dôkazy, ktoré navrhovateľ navrhol, mohli alebo nemohli privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní, nie je daný dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ak tieto dôkazy boli v konaní už uplatnené. Je zrejmé, že znalecký posudok ústavu súdneho inžinierstva zo dňa 09.04.2013 v čase vydania rozsudku 3C178/2011-356 zo dňa 31.mája 2012, neexistoval. Keďže znalecký posudok Ústavu

súdneho inžinierstva v čase rozhodovania súdu v konaní 3C64/2011 neexistoval, nie je splnená zákonná podmienka povolenia obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorý predpokladá, aby dôkazy v dobe pôvodného rozhodovania už existovali. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcom ako úspešným účastníkom konania priznal právo na náhradu trov konania. Tieto trovy spočívajú v uplatnených trovách právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/,c/,d/, § 13 ods. 2 / zastupovanie dvoch a viacerých účastníkov/ nasledovne: za 3 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci a účasť na pojednávaní dňa 26.11.2013 po 90,12 Eur uplatnené za tri zastupované osoby + režijný paušál 3 x 7,81 eur , spolu trovy právneho zastúpenia 293,79 Eur. Súd priznal trovy vo výške, v akej si ich právny zástupca uplatnil. Zároveň súd priznal náhradu trov konania z titulu vynaloženého cestovného odporcovi 1/ JUDr. G. Y. vo výške 21,26 Eur z miesta bydliska Bratislava do Považskej Bystrice a späť na pojednávanie dňa 26.11.2013 osobným motorovým vozidlo Škoda Octavia ev. č. H. pri vzdialenosti 340 km , spotrebe 4,5 l/ 100km a cene pohonných hmôt 1,390 Eur.

Proti tomuto uzneseniu a rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Úvodom namietal, že účastníci v konaní o obnove konania majú mať také procesné postavenie ako v pôvodnom konaní, preto aj M. a.s. podával návrh na obnovu konania ako odporca, keďže v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/64/2011 bol v procesnom postavení odporcu. Poukazoval aj na nezákonnú formu rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica o návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko súd rozhodol o tomto návrhu rozsudkom, pričom v ustanovení § 234 ods. 1 O.s.p. sa uvádza, že o návrhu na povolenie obnovy konania sa rozhoduje uznesením. Ďalej zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii prezentovanej v návrhu na obnovu konania, v intenciách ktorej s prihliadnutím na normatívne právne ustanovenie § 228 O.s.p. znalecký posudok č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013, vypracovaný znalcom Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, nepochybne predstavuje novú skutočnosť, resp. dôkaz, ktorú bez svojej viny nemohol účastník M. a.s. použiť v pôvodnom konaní, nakoľko M. a.s. navrhol vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým dokazovaním, čo však súdy nevykonali, pričom takáto nová skutočnosť, resp. dôkaz nesporne môže privodiť pre M. a.s. priaznivejšie rozhodnutie vo veci, čím je bezpochyby založený právne relevantný dôvod pre obnovu konania. Mal za to, že obidva znalecké posudky ako posudok ÚSI Žilina č. 92/2013, tak aj znalecký posudok Ing. Y. č. 53/2011 majú nepochybne skutkovú a právnu súvislosť, nakoľko predmetom posúdenia oboch posudkov bola hodnota nájmu, analogicky výška bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov zo strany účastníka M. a.s., ktoré pozemky posudzované v oboch znaleckých posudkoch sa nachádzajú v uzavretom areáli účastníka M. a.s., majú teda absolútne rovnaký spôsob využívania, a to k výkonu podnikateľskej činnosti M. a.s., a preto konštatovanie súdu, že posudok ÚSI Žilina č. 92/2013 ustálil výšku nájmu k iným parcelám ako sú parcely, ktoré boli predmetom posúdenia v pôvodnom konaní sp. zn. 3C/64/2011 nemôže obstáť. Poukázal na skutočnosť, ktorou dôvodil aj v podanom návrhu na povolenie obnovy konaniam že právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v jeho rozsudku sp. zn. 17Co/197/2012-516 zo dňa 20.02.2013 v znení „jedine kontrolným znaleckým dokazovaním, resp. stanovením iného znaleckého subjektu, ktorý by bol spôsobilý porovnať jednotlivé závery znalecký posudkov možno exaktne dospieť k výslednej výške bezdôvodného obohatenia“, je aplikovateľný aj na toto konanie o obnove. Okresný súd tak ani krajský súd v pôvodnom konaní, však ani napriek opakovaným návrhom účastníka M. a.s. na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, takéto kontrolné znalecké dokazovanie nevykonali, pričom účastník M. a. s. takýto návrh riadne odôvodňoval, nakoľko po vykonanom dokazovaní v pôvodnom konaní existoval naďalej rozpor o výške bezdôvodného obohatenia. Bol vždy toho názoru, že jedine kontrolným znaleckým dokazovaním je možné rozptýliť rozpory o výške bezdôvodného obohatenia. Mal za to, že v prípade povolenia obnovy konania by nepochybne doznal podstatne menšej ujmy na svojom vlastníckom práve k peňažným prostriedkom, ktoré musel vynaložiť ako náhradu titulom vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko rozdiel vo výške bezdôvodného obohatenia k zaplateniu ktorého bol zaviazaný v pôvodnom konaní /vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku Ing. Y. č. 53/2011/ a bezdôvodného obohatenia určeného znaleckým posudkom č. 92/2013 znalca Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline predstavuje 1 348 eur/m2 v jeho neprospech. Namietal, že súd prvého stupňa bez toho, aby v kontexte špecifických skutkových okolností argumentačne presvedčivým spôsobom bližšie rozviedol svoje právne úvahy a argumenty pre zamietnutie návrhu na povolenie obnovy, pričom vzhľadom aj na skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní nie je možné výklad dotknutých ustanovení O.s.p. zo strany súdu považovať za ústavne súladný. Navrhol napadnutý rozsudok v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rovnako sa domáhal, aby odvolací súd zrušil aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že konanie o povolení obnovy konania sa týka pozemkov v totožnom areáli a jedná sa tak o právne veci, ktoré majú právnu a skutkovú súvislosť. Súdu prvého stupňa tak nič nebránilo, aby s prihliadnutím na zásadu procesnej ekonómie a aj vychádzajúc z ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušil.

Odporcovia vo svojom písomnom vyjadrení s odvolaním navrhovateľa nesúhlasili, v celom rozsahu trvali na svojich argumentoch tak, ako boli uvedené v ich písomnom vyjadrení, a tak ako boli prezentované na pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Úvahu navrhovateľa, že v prípade povolenia obnovy konania, by bol navrhovateľ zaviazaný platiť bezdôvodné obohatenie v podstatne nižšej sume, nevhodným spôsobom zasahuje do budúcej rozhodovacej činnosti súdov, pretože nie je podopretá žiadnym relevantným argumentom. Mali za to, že určenie výšky bezdôvodného obohatenia je právnou otázkou, ktorú rieši súd na základe vlastnej úvahy a nejedná sa o exaktnú kategóriu, ktorú je možné určiť len na základe znaleckého posudku. Posudok naviac nie je jediným možným dôkazom, o ktorý súd môže oprieť svoje rozhodnutie. V pôvodnom konaní bola výška bezdôvodného obohatenia určená na základe výsledkov dokazovania. Ďalej dôvodil, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy, na nápravu týchto nesprávnosti slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Navrhovateľom namietaná vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p.. K odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o prerušení konania uviedli, že sa nebudú vyjadrovať, nakoľko odporca sa spravoval len nesprávnym poučením súdu. Navrhli rozhodnutie, ktorým súd zamietol návrh na povolenia obnovy konania potvrdiť v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. a uplatnili si trovy odvolacieho konania vo výške 128,20 Eur ako trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti obidvom rozhodnutiam súdu prvého stupňa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa najskôr zaoberal odvolacími námietkami navrhovateľa, ktorými namietal procesné pochybenia súdu prvého stupňa, a to, že účastníci v konaní o obnove konania majú mať také procesné postavenie ako v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/64/2011, kde spoločnosť M. a.s. bola v procesnom postavení odporcu, ako aj to, že o návrhu na povolenie obnovy konania sa rozhoduje uznesením a nie ako nesprávne rozhodol súd prvého stupňa rozsudkom.

Tieto námietky navrhovateľa odvolací súd síce považuje za dôvodné, jedná sa však o procesné pochybenia, ktoré s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 3 O.s.p. nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Treba dať za pravdu navrhovateľovi, že vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania správne označil ako účastníkov v procesnom postavení tak, aké bolo ich procesné postavenie v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica sp . zn. 3C/64/2011, a v ktorom mala spoločnosť M. a.s. postavenie odporcu. Je nesporné a súdnou praxou ustálené, že v rozhodnutí o návrhu na povolenie obnovy konania je treba označovať účastníkov konania podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní s uvedením, kto z nich podal návrh na obnovu konania. Súd prvého stupňa takto nepostupoval a odporcu M. a.s. v tomto konaní o obnove konania označil ako navrhovateľa a navrhovateľov pôvodného konania označil ako odporcov. Avšak ako už konštatoval odvolací súd nejde o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd preto aj kvôli jednotnosti v označení účastníkov /v prvostupňovom a odvolacom konaní/ konal s účastníkmi označenými tak, ako s nimi konal v procesnom postavení súd prvého stupňa. Pokiaľ ide i rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania, mal súd prvého stupňa podľa § 234 ods. 1 O.s.p. rozhodnúť uznesením. Avšak ani táto vada nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za takúto vadu by bolo možné považovať len také rozhodnutie vo veci, o ktorej je treba rozhodnúť rozsudkom, ale súd rozhodne uznesením. O takýto prípad sa však v danej veci nejedná.

Odvolací súd preto preskúmal vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Odvolací súd najskôr posudzoval správnosti právneho názoru vysloveného súdom prvého stupňa ohľadne zamietnutia návrhu navrhovateľa na prerušenia konania do právoplatného skončenia vecí vedených na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6C/191/2013, 6C/192/2013, 8C/192/2013, 8C/193/2013 a ďalšie. Súd prvého stupňa vo svojom zamietajúcom uznesení uviedol, že predmetné veci, ktoré sa týkajú pozemkov v totožnom areáli sa v súčasnosti nachádzajú na rozhodnutie na odvolacom súde. Nevzhliadol preto dôvod na prerušenia konania, pretože nič nebráni rozhodnutiu o návrhu na povolenie obnovy konania a nie sú preto dané zákonné predpoklady podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. na prerušenie konania.

Podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Z obsahu spisu vyplýva, že sa na Okresnom súde Považská Bystrica sa vedie viacero konaní o návrhoch navrhovateľa /správne odporcu podľa pôvodných konaní/ na obnovu pôvodných konaní týkajúcich sa navrhovateľom užívaných pozemkov v tom istom areáli. Odvolací súd však zistil, že už v konaniach sp. zn. 4C/192/2013, 4C/191/2013 a 8C/193/2013 bolo o návrhu na obnovu konania rozhodnuté tak, že návrh bol zamietnutý a odvolacím súdom boli tieto zamietajúce rozhodnutia potvrdené. Preto nebol dôvod na prerušenie konania.

Odvolací súd z toho dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd napokon pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku /správne uznesenia/, ktorým bol návrh navrhovateľa na obnovu konania vedeného na Okresnom súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/64/2011 zamietnutý. Zamietajúce rozhodnutie súd prvého stupňa založil na tom právnom názore, že znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva zo dňa 09.04. 2013 v čase vydania rozsudku v pôvodnom konaní č. k. 3C/64/2011-457 zo dňa 13.10.2011 neexistoval, preto nie je splnená zákonná podmienka povolenia obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorý predpokladá, aby dôkazy v dobe pôvodného rozhodovania už existovali.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. dopĺňa tieto dôvody:

Podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak : a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V odvolaní je odvolateľom namietané, že dôvodom obnovy pôvodného konania sp. z. 3C/64/2011 je dôkaz - znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013, ktorý nemohol v pôvodnom konaní sp. zn. 3C/64/2011 bez svojej viny použiť, nakoľko v pôvodnom konaní okresný súd ani krajský súd jeho návrhu na vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým dokazovaním nevyhoveli, napriek tomu, že takýto dôkaz opakovane navrhoval a domáhal sa jeho vykonania.

Nemožnosť účastníka použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní, alebo nemožnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci, znamená nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť alebo predložiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa tu nejedná o prípady nevykonania možného dokazovania súdom ohľadne tých skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré boli účastníkom konania

označené /navrhované/ v pôvodnom konaní, avšak súdom boli považované za nerozhodné, a preto ich k dokazovaniu nebolo prikročené. Preto po skončení pôvodného konania vyhotovený a navrhovateľom predložený dôkaz, a to znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013, ktorý stanovil výšku bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov aj keď nižšou cenou, než bola stanovená v znaleckom posudku Ing. U. Y. č. 53/2011 zo dňa 09.09.2011 vyhotovenom v pôvodnom konaní, nie je dôvodom obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p., nakoľko v pôvodnom konaní bolo navrhované navrhovateľom kontrolné znalecké dokazovanie znaleckého posudku Ing. U. Y. a súdom bolo zamietnuté, resp. nebolo mu vyhovené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným odporcom 1/ až 3/ priznal náhradu trov odvolacieho konania -trov právneho zastúpenia vo výške 116,92 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za právne zastúpenia odporcov 1/ až 3/ a pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 13.02.2014 podľa § 11 ods. 1 písm. a/ § 13a ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov po 61,87 Eur x 3 - 50%, t. j. 92,80 Eur + 3 x 8,04 Eur režijný paušál, všetko spolu 116,92 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .